eZine

ofModern Texts in Translation

Nr 210 **27 octombrie 2020**

Bloodaxe Poet

Gwyneth Lewis

Poeme şi interviu,traduse în limba română de absolventa MTTLC

Gabriela Munteanu

MTTLC – Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan
Universitatea din Bucureşti

ISSN 1842-9149

© **Mttlc** http://revista.mttlc.ro/

Director: **Lidia Vianu**

Redactor: **Silvia Petrescu**

Corectură:**Silvia Petrescu**

Postare şi publicitate: **Cristian Vîjea**

Pentru sugestii: lidia.vianu@g.unibuc.ro

Poeme și interviu
cu poeta

Gwyneth Lewis

traduse în limba română de
absolventa MTTLC

Gabriela Munteanu

Cuprins

Ornitolog amator p.4
Rugăciune pentru Orizont p.5
„Cât timp vrei” p. 6
Inel de nuntă dublă p. 8
(pentru H. W.)
Eroina p.9
Poem de dragoste p.10
Copacul cu vrăbii p. 11
Oaspete p. 12
Ghid pentru Demență p. 13
EPILOG p. 14
Ce spun păsările? p. 15
Vocea p. 16
Așchia p. 17
Stea rănită p. 18
Pătură nebună p. 19
Triunghiurile p. 20
Valurile oceanului p. 21
(pentru A. J.)
Farfurii sparte p. 22
Fecioară p. 23
Sufletul meu p. 24
1 Înger păgân p. 25
2 Îngerul Tarot p. 26
3 Îngerul de foc p. 27
4 Îngerii scenei și ai ecranului p. 28
5 Înger minimalist p. 29
6 Îngerul depresiei p. 30
7 Cum să citești îngeri p. 31
8 In Memoriam Katherine James p. 32
(ucisă în 11 Septembrie, 2011)
9 Îngerul Morții p. 33
10 Îngerul Vindecării p. 34

11 Binele, Răul și Complexul p. 35
12 Hristos ca Înger al Voinței lui Dumnezeu p. 36
Mătușa și unchiul p. 37
„Calmul” p. 38
Spionul vine acasă p. 39
Mergând cu Dumnezeu p. 40
Un chelner sovietic p. 41
(pentru Viveka)
Vizita Tarei p. 43
Epocile întunecate p. 45
Dansul p. 47
Seceta p. 48
„Într-o zi, fiindu-mi foame" p. 49
Căsătoria din mijlocul iernii p. 50
Mușcătură de câine urmată de nebunie p. 51
(TITLUL ZIARULUI WESTERN, MARTIE 1928)
Focul de tabără p. 52
Primăvară p. 53
Înflorirea buhaiului de baltă p. 54
Căutând Celții p. 55
Parcul de duminică p. 56
Vedere dintr-o linie oceanică p. 57

4

Ornitolog amator

I
Miez de iarnă, momentul să privești prin
timp și spațiu. Înaintea războiului,
erai o ,,rândunică". Azi aud
gâștele în răsuflarea ta, suspinele oboiului.
In văzduh trăiesc si ele. Fiecei păsări
o litera, au noimă
doar pentru o clipa, apoi nu. Nor de nea
se așterne peste păduri. Încetinit de gheață,
vâltoarea pârâului scade.
II
Dimineața reprezentațiilor pe scenă
Sub jgheab. Curcanii sălbaticii își fac apariția
Un corp de balet în tuturi de aramă.
Solo al tresăririi – entrechat, entrechat,
Pas de bourrées – apoi motanul
conducându-și haremul, una câte una,
fără reverențe, fără chemarea la rampa. Apoi pleacă.
III
Spectacol de modă: păsărica cu ochi negri
reprezentându-și specia – trena,
O jacheta lungă (albă cu rever)
Apoi chipul. Când mor,
Vreau să aud păsările ricoșând
la fereastra mea, simt grandoarea
Micului cârd hrănindu-se. Aș vrea
să merit această litanie:
Ciocănitoarea, mătăsarul, porumbița.
IV
Nu e un lucru mărunt să-ți fi trăit viața
În ochii cardinalilor și ai cojoaicelor de pădure
Mai intâi te vor simți ca pe o întâlnire ratată
Apoi ca pe o foame. Trupu-ți sunt păsările
Așteptând să se înalțe și să se risipească
La cel din urmă tunet al ușii bucătăriei.

5

Rugăciune pentru Orizont

Îți doresc, intăi, o vedere fără piedici
Către un țel, dar ce se va mărginii
pe cât de repede călătorești. Poate fi
Sesibilă, rațională, un fir de bun venit
De care să te ții de te vei simți vreodată rău.

În ceață, îți doresc orizont virtual,
Nivelul mercurului, pentru a înțelege, repede,
Unde să nu fii. Îți doresc darul
De a ști unde cunoașterea ta se va sfârși.

Și, mai apoi, întreb: când ajungi la
Orizontul evenimentului de unde lumina ta
Nu va mai ajunge la mine și spațiul, extrem de curbat
Te ascunde pe veci, ma vei privi venind
Nu ar trebui să mă vezi, dar o vei face –
Semnale clipind cum plutesc
Într-o flotilă de nave ceremoniale complet distruse
La marginea unicității tale
Pe acri de mare strălucitoare.

6

„Cât timp vrei"

Mă dau jos din pat, fac un duș, mă îmbrac,
Dacă nu în hainele mele preferate, următoarele cel mai bune,
Întoarce-te pentru viața mea, chiar și pentru a găsi bucurie
În petale neașteptate pe copaci
Al cărui nume nu știu, dar pe care-l intenționez să-l învăț.
O voi face, dacă există cea mai mică șansă
Să nevoie de mine, să zicem, la sfârșitul unei zile.
Când vântul e hormonal. Nu decide
În secunda asta, sunt dispusă să aștept. Cât timp?
Dacă pot supraviețui în următoarea jumătate de oră
Cu nici o față și nici un nume – și cred că pot –
Sunt dispus să-ți scriu un cec în alb.
Pentru mine însumi pe care îl voi onora până la ultimul bănuț.
Pentru ce, în schimb? Voiam să spun
Pentru speranța că mă veți auzi, începeți să porniți
Spre mine, dar nu e adevărat. Nu,
Totul va depinde de tine.

Misiunea noilor frunze este de a avea idei
Mai presus de ele însăși. În vise apari
Ca oamenii pe care îi cunosc și, uneori, urăsc,
Ca cuplul care m-a prins
Alergând prin grădini foarte formale
Peste peluza unde nu am dreptul să calc
În scopul de a ajunge la un cireș înflorit,
Aleargă în brațele sale, trage-i în florile
În fața mea, retrăind o anumită zi
ce doar noi ne amintim, și exact de ce.

Nu mă face să te implor. Nici măcar nu știu
Ceea ce doresc, sau ceea ce mi-a dat ideea
Ai fost răspunsul meu,și știu că ești.
Eu cer favoruri, tu nu-mi dai nimic.

7

Asta nu mă duce nicăieri. Mă târăsc
Ca un cal până la sfârșitul cursei,
Cultivând solul. Deși această cultură nu crește
Cred în arat. Uită-te în sus! Viața cade
Ca semințele din cerul iubitor,
Trăim în viscole nevăzute de zăpadă.

8

Inel de nuntă dublă

(pentru H. W.)

Depresia a dus la nevoia de un loc de muncă,
Asta la o bucătărie unde era brutar.
Tachinându-mă despre blugi largi,
Care a dus la câteva pahare - fără halbe pentru o fată,
Două jumătăți. Gândul unei posibile aventuri
Ceea ce a dus la o jumatate de oră incomodă în mașină
Apoi, la o prietenia de lungă durată. Sună, salută.
Pentru mamă și tată, vizitându-i pe toți trei
Când ești acasă. Parteneri prezenți pentru verificare,
Două nunți, apoi vizite reciproce,
Fotografii de fundal apoi o moarte bruscă,
Ai grijă de văduvă, continuă să o vizitezi
Părintii, Victoria burete și ceai
Încă pune ceașcă și farfurie după toți acești ani
Plânge pentru cei morți și râde cu cei vii,
Și, eu sunt în așteptare la un apel care sună
Fără răspuns. Ring-ring, ring-ring, următorul lucru.

9

Eroina

„Orice tip de arta necesită sacrificiu de sine.
În numele satului nostru, acum mă retrag în pat.
Pentru cea mai rea iarnă. Lângă pielea mea
Sunt coconi de viermi de mătase ce le voi păstra cald
În timp ce altele lucrează în câmpurile congelate
Sau adună lemne de foc. Visele mele
Va da cele mai bune fire
Pentru faimosul nostru tricotat alb, pe care îl schimbăm
Pentru semințe și provizii. Nu pare greu,
Dar încerci să te lungești luni de zile la nesfârșit,
Nu vizite conjugale, în cazul în care omul meu
Zdrobește încărcătura pe care o dețin
Între clivaj și flanel. Am fost întotdeauna bun
În pijamale și, da, o să mă plictisesc.
Să nu fac nimic e un dar pe care-l posed
Complet. E nevoie de curaj.
Să mă pensionez și să mint, complet nemișcat.
Este o chestiune de talent, și eu
Am ceea ce este nevoie. Nu m-aș eschiva
Nu, nu-mi mulțumi-acest lucru teribil.”

10

Poem de dragoste

Vreau să fiu la fel de aproape de tine
precum numele de Sfântul Juan de Aznalfarache
atunci când te zbați să îl pronunți. O melodie în mintea ta
pe care nu o poți uita. Un nume
plin de vitamine. Un nume atât de bogat
încât să îți patrund toate casurele. Un ritm
un gust. Un loc
în care, cândva, un poet a fost rege
al originii Maure. Sfântul Juan de Aznalfarache
Sfântul Juan de Aznalfarache. Împleticește-mă cu greutate
murmură-mă înainte de a curge mai departe
către fortărețele Africane. Impulsionează-ți limba
atât de fin către spatele dinților tăi.
Nu. Lasă-mă să îți arât. Așa.

11

Copacul cu vrăbii

Am avut acest copac
În care-și făceau cuib vrăbii,
Aviariul meu.

Am primit în el o mierlă,
Ceea ce a fost greșit. Căci,
O mai bună clasă de cântec
A început să răsune la cuibul vrăbilor.
Ghici restul.
Crezi că am mierle? S-au mutat
Pentru a ucide în altă parte.

Fără armonie, fără subiect.
Da, păsări imaginare,
Dar nu sunt de nici un folos.
Deci, începe din nou
Cu spini, o invitație.

12

Oaspete

O pasăre mică albastră găurește cu ciocul pe pervazul
Ochiului tău. Se sparge, lăsând pasărea să explodeze
În stele și aure pe venele tale retiniene
Apoi, sa urce prin nervul optic până la creier,
Ca o idee. Dureros, fără îndoială.
Eu, eu n-aș vrea sa iasă vizitatorul afară.

13

Ghid pentru Demență

A te vedea e o egretă,
Nu, un zmeu roșu mare
Pe o coloană de aer,
Ținându-ți mâna
Este codobatură, confort.

Cred că un cuc a făcut
Un ou de întuneric în capul meu.

Cuvintele au migrat,
Am uitat chemările lor.

Dar eu încă țintesc,
Uite! Un dowitcher, poate
Un Lapwing. Chiar.

14

EPILOG

O petrecere în vecinătate
să-ți ureze bun venit acasă
din mormântul lui Shuttle.

Este o urmă în soare –
copii se arunca ca bombe în apă.
Simțul meu de a balanța

a explodat. Acum port
mărgele de sticla brodate ca planetele.
În urechile mele

Sunt quasare. Am meteoriți
ca brățări, o constelație
ca lanț strălucitor

care, în ciuda materiei întunecate
în inima,
Sunt uluit. ,,Aici" și ,,acolo"

au ars împreună. Un tată degajat
aruncă inelele lui Saturn.
Plonjați pentru ele acum și găsiți totul.

15

Ce spun păsările?

Vineri, o vrabie a strigat:
„Eu! Eu!”
Asta a fost dificil.

Sâmbătă a fost: „Tu!“
Nici asta nu mi-a plăcut prea mult.

Duminică am auzit
Vrabia spunând,
„Noi!“Eu și pasărea
Ne-am înfășurat împreună:

Syrinx, logo, pană, plâns.

16

Vocea

Această cântăreață a înghițit
Un animal. Este depusă,
Încă se luptă,
Înfipt în gâtul ei.
Burta ia
Câteva bătăi
Pentru a porni burduful.
Alarmată, ochii
Doamnei se uită în jos
La vibrato
Flexând-și maxilarul.
Demonul ei cântă
Dacă vrea
Sau nu. Aplaudăm
Și susținem, cerând
Mai mult. Noi niciodată,
Nu vrem să se oprească vreodată.

17

Așchia

În anii ce vor veni, se va depune în inima lui.
Nu voi fi eu cu un ac sterilizat
Scoaterea liniuțelor de ploaie de lemn
Piezișș în talpa lui. El spune că nu doare,
Nu-l cred. Un fragment e încăpățânat.
Sapă mai adânc. Dacă aș fi un țânțar
I-aș anestezia pielea novice
Înainte de fiecare înjunghiere. Și apoi aș suge
Cu mai multă convingere și nu mai puțin zel
Decât Helen, mama lui Constantine,
Care a cutreierat lungimea și lățimea creștinătății
Pentru o bucată de cruce reală.
Am înțeles! Sărută-i pielea relicvă.

18

Stea rănită

Mă întind într-o supernovă.
Temperaturi necunoscute omului
Și o transpir.
O persoană nu poate dormi
Dacă picioarele-i sunt reci.
Sunt galben-gălbenuș de ou, roșu și verde,
Un apus neobișnuit. Uite cum stă treaba: cu cât mai mult
Te miști spre infraroșu.
Cu atât ajungi mai repede de unde ai început.

19

Pătură nebună

Să nu ai copii fară noimă,
Nerefuzată, mai completă decât îți dorești cu adevărat
La sfârșit, când în sfârșit ai terminat
Cu corpul tău și trebuie să-l dai înapoi,
Plus uzură și lacrimi. Dar dacă suntem nemuritori,
Chiar și cei făr-de copii vor trăi pentru totdeauna. Dacă vorbele
Sunt strigatul unui copil pentru mama sa absentă,
De ce nu pot răspunde? Am lapte de oferit.

20

Triunghiurile

Din care nimic nu este mai dureros
Să crezi că propria ta mamă
Te vede ca pe un rival. Eu, el, ea.
Ea, eu, asta. Acum mă întorc
Pentru a coase forme sub acest tipar,
Un model paisley înflorind.
Reușesc, desigur, să-mi înțep degetul
Prin șaizeci de teancuri groase de bumbac și mătase.

21

Valurile oceanului
(pentru A. J.)

X marchează locul unde corpul a intrat sub
Plapuma canalului, ale căror mareeputernice
Se înalță de două ori pe zi. X marchează o preluare

Cum limbă continuă să vină, dar nu și cuvintele
Pentru X, care a fost a noastru, dar este pentru totdeauna
Anonim, și X este modul în care

Valul este ridicat de luna doică
Deci, pământul se poate transforma sub ea, o placre invalidă
Sub o păturică. X pentru durere

Niciodată nu am găsit, dar ar fi schimbat
Pentru ședere, ai răbdare și înțelegem
Deși nu am făcut-o și, în cele din urmă, X este legătura

Presiunii cu vremea, o lipsă finală
Deci, rostește-că palmă și retragerea
De apă a fost mai bine. Sărut-sărut, sărut-sărut.

22

Farfurii sparte

Eu sunt copilul care s-a jucat cu sticla,
Un puzzle oglindă cu piese lipsă.
Dovada? Am cicatrici. Uite, prinde o bucățică
Din sinele meu disperat mai tânăr cu ciobul
Intermitent un SOS atât de luminos,
Așa de urgent, mă orbește acum ca o migrenă.

23

Fecioară

Nu mă poți salva.
Vreau păsări colibri

Inima-mi e fântână
Atrăgând gaițe
Care urlă și se ceartă.

Vreau să fiu văzută
De un ochi viclean
Acul lui Beak
În ceața cuantică
A strălucirii.

Asta e! Acolo!

(Cască) o dată
N-ai nevoie de ei,
Ei sunt pretutindeni.

24

Sufletul meu

Ghidul ne-a îndrumat spre o mănăstire
unde nimeni nu vorbea engleza.
În apropiere, o mină
a fost spartă pentru granit,
de lucrând gratuit
clădiri și pereți din grădini alpine
de moloz. Într-o capelă întunecată
o călugăriță, tăcută, a pătruns aerul
făcând o statuie de respirație și rugăciune.

Surori eroice! Ei sunt cariera
unui spirit care îi vânează.
Dragostea este de ruinare,
cel mai bine întâlnit cu liniștea
și pasivitatea.
Inima zdrobită e propria siguranță.
Apa curge, lin, din stâncă.
Mințile și mineralele se supun sarcinilor lor:
pietrele reci pe care femeile le sărută explodează.

25

1 Înger păgân

Ma întrebi cum știm că
Dumnezeu vorbește, nu noi. Când chiar și o piatră
Poate fotografia crini și, căzînd,
dovedește că gravitația nu e nimic mai mult decât viteză?
Când cerurile guralive strigă
în raze gamma, radio, infra-roșu,
și asta dacă nu ascultăm deloc?

Inima e o camera a cărui morți flamazi
înscenează ritualuri pagane. Vântul sufla,
peste barnele de piatra, făcând o melodie
despre trupuri absente.
Mă întrebi din nou: „Unde-i tonul ingerului?"
Draga mea, corla. Ploaia torențială.

26

2 Îngerul Tarot

Îl poți urmări prin Tarot din Marsilia
Acesta e Turnul cu oamenii săi căzători
și iluziile lor deșarte. Ai mare grijă
când te hotărăști ce ar putea să însemne toate astea:
Îl privesc pe El. De fapt, tuturor ne este teamă
de cartea Morții și de cea a Spânzuratului
deși semnificația lor e departe de a fi clară.

Trebuie să o trăiești; firește că murim cu toții
dar trăim ca și cum toate astea n-ar fi posibile.
Cine spune că asta e o nebunie? Se poate adeveri.
Sări de pe stâncă cu mine, Nebunul,
riscă o schimbare. Mori în fiece zi
ca și cum ai fi trăit și ai fi știut că
drumurile ample duc către cerul luminat.

3 Îngerul de foc

Pentru moment doar muzica mai susține
cromatica arcadelor bisericii, bolta unui zid
cu cel mai înalt vibrato, în vreme ce turla
se îngustează de tot pe scara ce urcă,
lăsând girueta să se rotească în voie,
impulsionată de orice capriciu al vremii.
Melodia, măcar acum, a învins focul.

Dar eu am văzut altceva. Călăuzită de un băiat
care a aprins sticle de semnalizare
și m-a ghidat, nervos, prin subteran
în Acco, știind că ar trebui să simt teama,
dar nu am simțit-o iar el m-a purtat
în lăuntrul catacombelor licăritoare, o garnizoană
clădită de cruciați, omagiați prin flăcări.

4 Îngerii scenei și ai ecranului

Fiece actor de la Hollywood știe
trebuie să stai nemișcat.
Nu-ți clătina capul când vorbești cu fetele.
Lasă acțiunea să te învăluie.
Cultivă-ți carisma,
umilește-ți carnea în noua sală de gimnastică.
Acesta e drumul către celebritate.

Îngerii sunt opuși. Un tip modern
apare la orizont, astfel încât marinarii văd
mult mai mult decât distanța. Nu, eu, eu, eu,
acestea sunt mesaje fără sursă,
cel puțin, așa le știm noi. Un echipaj stă de veghe,
înconjurați de anomalii de înger
dansând, invizibili, pe o mare întinsă și calmă.

29

5 Înger minimalist

Cel mai mic înger de care suntem conștienți
este un „nimic mișcător". Înger de praf,
înger de celule stem, de boabe de polen,
înger de ramuri care se îdivid într-o ceață
sunt gata să îmbobocească, devenind mai mult
decât suma lor a fost chiar cu o oră înainte.
Înger mirosind a câine, îngeri de scări,

de grădinărit, căsătorie. Heruvimi
de gunoaie putrezite, de a vedea în departare,
de diamantele ploii transparente.
Îngeri de radiații, îngeri de noroi,
îngeri de încetinire și de
schimbare a uneltelor,
îngeri de sensuri giratorii, și de a fi aici
toate spun: „ai fost făcut pentru această – rugăciune."

30

6 Îngerul depresiei

De ce ar alege un înger să vină aici
de nu ar fi important? În încăperi ticsite
mirosind a varză? În plictiseala timpului,
ce trage ca gravitația orice mesager
obișnuit cu mai multă libertate, și care e nevoit să poarte
un costum ponosit, ca să nu sperie
oamenii. Nu ar dispera chiar și un înger?

Nu spune că e o onoare să te fi luptat
cu îngerul depresiei. Totdeauna luând chipul
celor dragi mie și în vreme ce îmi taie
răsuflarea din plexul solar, și-mi macină
chipul în mizeria perpetuă.
Oh, da, sunt distrusă, dar asta
e cea mai bună parte din mine. Și cum sufăr.

31

7 Cum să citești îngeri

Da, informații, dar asta nu e tot,
e un serviciu, un mesaj. O minciună risipită,
ceva iertat, o lume alternativă
zăcea, pentru un moment, ceea ce ai vrut să auzi
dar ai crezut mereu că nu e posibil. Te simți prost
dar faci ceva oricum și sunt umplute
cu încantare în timp ce te dezvălui

ca o aripă de căldură. Dacă ai rămas
cu pacea, după întâlnirea din câmp
aceaștia sunt îngeri. Dacă simți mai puțină frică
și ai încredere în tine mai puțin. Dar păzește-te
de alte voci, mai ușor de suportat
care sună mai mult ca îngerii decât îngerii în sine
dar te las în dezordine, spunând „Mai mult. Mai mult. Mai mult. "

8 In memoriam Katherine James
(ucisă în 11 Septembrie, 2011)

Poți crede că Dumnezeu există
dar diavolul e un mod de a vorbi. Da,
doar că demonii ne deghizăm
ca vocile îngerilor. Ei nu surprind
dar confirm mâhnirea noastră. Ignorăm cu ușurință
că sunt mesaje absurde, o scuză
pentru a da volum nebuniei ego-ului.

Era muziciană, așa că a fost obișnuită
să-și părăsească corpul și să se învârte prin
bulevardele largi și verandele însorite
ce construia acea melodie. Avea o ureche
pentru ceea ce a fost dincolo de ea, a fost mai
mult decât dorințele ei. Prin urmare, aud
minunata ei armonie în acel urlet teribil.

33

9 Îngerul Morții

Un băiat care moare într-o secție din Kabul.
Nu s-ar opri din cântat - a făcut muzică din
țipete, nu ar dormi, nu ar bea, dar cânta vise
în notele feroce ale capului. Ne-a speriat pe toți
Dar și-a tinut moarte ca o torță de flacără
pentru ca noi să-l urmăm. Arcuri au sărit prin întuneric deasupra capului,
a aruncat umbre peste noi. El a condus

pe confort trecut, motiv trecut sau vina
cu energia teribilă a morților
a cărui moarte este mai multă viață decât carnea poate suporta,
o nastere, nu un sfarsit. Acest adevăr a rupt
viața în bucăți. Apoi, tăcerea a cântat despre el...
Nu l-am uitat niciodată. Nu, nu întreba
despre moarte. Cum să trăiești este sarcina.

34

10 Îngerul Vindecării

Fiecare boală este o operă de artă
dacă o joci pe bună dreptate. Desigur, doare
ca dracu', dar poate fi folosită
ca o amintire că mintea ta
nu își vede de treaba ei, care este „acum",
dureros. Novalis știa
că toate bolile necesită un leac muzical.

Prin aceasta, el se referea la: indiferent de forma
impusă de artrită, sau de gută,
treaba ta este de a compune prin
restricțiile sale formale, și să-l să cânte,
chiar și până la moarte.Și toată durerea asta?
Mesagerii celui drag ție să spună
„Așteaptă-mă, dragă, sunt pe drum!”

35

11 Binele, Răul și Complexul

În legile îngerului există douăsprezece grade
de haos. Prostii; apoi încăierarea;
aiureli ce sunt modificate în Jazz.
Visele psihedelice ale legilor de adormire
dau naștere la orașe, până când se trezesc
și să declanșeze o apocalipsă locală.
Există îngeri de depresie, și cădere

în subiectul lor specializat.
Îngeri de declin, îngeri de entropie. Apoi îngerii care spun
ce să faci atunci când (ce este aproape de iad);
îngeri pedanți, îngeri ai Legii.
Legile complexe știu ce este haosul pentru
care este auto-uitarea-și, cel mai mare dintre toți,
este Îngerul Uitării Complete.

36

12 Hristos ca Înger al Voinței lui Dumnezeu

Ce ar fi să a trecem dincolo
nevoia noastră de îngeri? Doar să ne relaxăm
ne-ar putea lua un secol. Să ne bucurăm de
senzația asta, mai mult. Am înțelege
și am calcula logaritmurile voinței
la soluții ușoare în somnul nostru.
Nu am avea nevoie de mesaje
Dar doar să fim, în schimb, un loc literal

pentru care să avem o hartă? Pentru că e aici:
un teren de deșeuri criminale. Pentru a fi liber
pentru a aduna buchete de urzici? să fim
săruturile alea pasionale? acea durere fierbinte?
Nu mă deranjează să sufăr pentru că îl vezi
Hristos aducând frunze de măcriș reci de milă.

37

Mătușa și unchiul

Voi doi sunteți locul potrivit
în care ceilalți vin
să își sărbătorească compania pe gazon
cu focuri de artificii ilegale.
Fulgere împietrește cerul suburban;
Champaign Urbana este foarte departe
și uitată în timp ce prietenii stau jos
pe covoare și șezlonguri iar câini aleargă în cercuri
adulmecând-se unul pe altul.
Spectacolul începe și aplaudăm
Viespile galbene și perlele colorate
care ar putea, în orice moment, să aducă polițiștii
culori care fac ca umbrele băieților să sară
de-a lungul aleei;
tu te uiti la lumina,
eu mă uit la tine,
atât de fericit că puricii de nisip au uitat să muște
și țânțarii au fost tăcuti
în timp ce spiritul împingea departe
orice tip de nocivitate
pentru un moment;
în apropiere în porumb
în timp ce luna se mărea
și noapte ca zi
un radio cânta pentru el însuși și ratonii
detonează Big Bangul
până la Calea Lactee.

38

„Calmul”

Nimic nu se întâmplă nicăieri, dacă
doar am ști. Ia norii ăștia,
cele mai scumpe achiziții ale noastre până în prezent,

cinci milioane pentru o flotă adăpostită
de pe coasta de nicaieri. Îmi place reținerea
care a ales această lipsă de acțiune în vopsea,

acest moment de echilibru între călătorie și ploaie –
nor de furtună într-un cer amenințător,
orizont, nor de furtună din nou

ca apa ce dă rimă aerului
și presiunea continuă să scadă. O maree uleioasă
susține un butoi pe partea coaster lui,

golit, fără îndoială, de către marinarii de la bord
așteptând, bețiv, viața lor de a începe
din nou cu vremea. Norii se leagă

dar plictiseala asta e mult mai bogată decât orice
se poate întâmpla în interiorul acestuia-decât vântul, decât un port,
sau decât furtuna care va distruge acest moment de nimic.

„Calmul": un tablou de Jan van de Capelle,
Recent achiziționat de către Muzeul Național
din Wales.

39

Spionul vine acasă

Pleacă, dacă vrei, dar cei pe care i-ai lăsat nu vor aștepta
să-ți depun marturie odată ce ai fost eliberat.
Acum, plătești prețul de a veni acasă prea târziu.

Mă așteptam la căldură, sau o ură iubitoare,
dezertor urât pentru libertatea lui.
Pleacă, dacă vrei, dar cei pe care i-ai lăsat nu vor aștepta.

Privește prin fereastra de la grătarul cu plumb,
Apasă pe panoul cu arborele ud de ploaie.
Acum, plătești prețul de a veni acasă prea târziu.

Du-te departe și timpul va confisca
locul în care te-ai ascuns în memorie.
Pleacă, dacă vrei, dar cei pe care i-ai lăsat nu vor aștepta.

Cine e pentru a răscumpăra nemernicul obosit,
dacă nu neinteresații din familie?
Acum, plătești prețul de a veni acasă prea târziu.

Un rând de morminte lângă poarta capelei,
gurile la fel de reci ca și mila lor.
Pleacă, dacă vrei, dar cei pe care i-ai lăsat nu vor aștepta.
Acum, plătești prețul de a veni acasă prea târziu.

40

Mergând cu Dumnezeu

Acest Mahadeva este un caine mare alb
care pornește cu mine o plimbare de iarnă
în munții înzăpeziți, deși nu rămâne niciodată.
El este, de asemenea, zeul care apare brusc
pentru a dirija sufletele oamenilor, un palindrom, un mod

de a merge, deși lumea se retrage
de la noi în ceață, așa cum credința provine din cuvinte,
să ne lase cercetând. Ascultă-l respirând greoi în spate,
încercuindu-mi calea mea apoi trece, ghidat
de mirosuri care spun că aceasta este țara lui

deși am păstrat calea, ca fermierii trăgând pentru ploaie
și alte creaturi. În câmpurile din jur
topirea face continente de zăpadă
și pantele sunt umbrire de cerul macrou
care-l ascund de mine. Acum, când mă duc

ploaie aduce în jos ceață și mi se pare că am purta
mii de diamante pe haine și păr
și acum este albit și în spate am aud-că lupul
Mahadeva este aici,
înfometat de mirare, însetat de teamă.

41

Un chelner sovietic
(pentru Viveka)

Sunt un chelner sovietic
cu fundul tare și strâns.
Am săpânit populația
de la înălțimea mea dictatorială.

Mila mea e o shot de vodcă
servit cu un swish de mână.
Când străinii seunt cu capsa pusă
Mă prefac că nu înțeleg.

Sunt extrem de indiferent la zâmbire,
Sunt antreprenorul deficienței.
Tu ești cererea, eu sunt de aprovizionarea – așa că adu-ți aminte,
sabotor de normalitate.

Comoditatea este moneda mea,
disconfortul meu stocul la schimb.
Când barbatii maturi încep să implore pentru mâncare
Eu știu că o am deja.

Dictatorul benign ciudat
alunecă prin ușile noastre rotative,
Dar nu mai e mult până să-l mutăm
și lustruiește podeaua coridorului.

Uită de idealurile de serviciu,
Sunt foamea și noul țar al speranței.
Eu nu pot vota în alegeri
Dar port samovar.

Mă hrănesc cu cei care așteaptă,
cresc grăsime pe furia lor tăcută.

42

La naiba cu băieții de la Kremlin.
Asta e vremea ospătarului.

[Tallinn, 1989]

43

Vizita Tarei

A venit la mine
într-un vis cu sâni enormi,
magnifici lallers,
Nu a ei, ci ai mei,
care a crescut din nimic,
descopoerite si umflate
până ce-mi umple cămașa
și au fost... un fenomen.
Colegii mei s-au uitat
Dar nimeni nu a fost nepoliticos
despre amplitudinea mea uimitoare

Zvonul s-a răspândit și alți lucrători au venit
pentru a vedea pentru ei înșiși
așa că i-am hrănit
spunându-le tot timpul
de modul în care totul este bine
și cât de nesfârșit
miracolul s-a asezat în mine
bunătatii și generozitatii ei.

Și apoi sala
s-a umplut de parul meu
și știind acest lucru
a fost într-adevăr ea
am înotat în îngrijitele-i
verticii parfumate.

și nimeni nu a băgat de seamă
că nici o lucrare a fost făcută
pentru că țara ne-a ținut
în plenitudinea ei,
pentru că ajutorul ei este cald,

respirația ei este hrană!

Tara este o zeitate budistă, în special
de ajutor în depășirea dificultăților.

45

Epocile întunecate

Saxonii sunt verticali,
noi, cercuri,
prin urmare, ostilitatea reciprocă.
Ei urca, noi în spirală;
cine va fi
mai buni în eternitatea lor?

Buclele tind să se rotească
în timp ce scările cresc;
ele sunt picioare și noi ochii
care urmăresc progresul Conților
pe cer
peste bulgării pe care îi privesc de sus

Ne întoarcem
dar ei progresează,
sens giratoriu versus autostradă.
Împrumutăm, dar ei întotdeauna dețin
faptele zilei,
garantează pentru dreptul de drum.

Un Lord este luminos,
nu o persoană metodică,
un vârf de geometrie
care atrage unghiurile la înălțimile lor;
deși fantezie
trebuie să cunoască teama de gravitate.

Cei umili zboară
și cunosc coroana
pentru un O în care un om se poate îneca
sau să-și bea moartea lui – o ironie
este pentru persoana predispusă

să laude binele pe care nu-l vor avea niciodată.

47

Dansul

Ea vrea să fie emoționată tot timpul
Dar a căzut mai adânc decât podeaua teatrului
fata a carei dureri se mișcă că un pas-de-deux
partenerul sordid al sublimului.

Lumea cade în mod ascendend – doborând-o
cu băutură și bourrées, entrechats și viteza;
pentru perfectul jeté și ascuțitul aparteu
ascunde pericolul iminent al terenului

odată ce ai urcat scările de aer
te-ai dat de gol și vezi, dedesupt,
cum plafonul mașinii arata că perne înfoiate
și – aici vine – real că un scaun ușor.

48

Seceta

Era nevoie să ardă, anosta landă
deasupra satului. Am plantat semințe
în mai multe locuri, până la arbuști fusiformi.

a purtat flori purpurii în jurul propriilor sale valori
de galben, apoi s-a prăbușit în negru.
Am plantat frontiere cu flori exotice

apoi m-am uitat cum o incendiere a așternut un gazon fumos
până la linia de copaci. Sub iarbă
a crescut un ghiocel de sticlă spartă.

49

„Într-o zi, fiindu-mi foame"

Într-o zi, fiindu-mi foame, am înghițit luna.
S-a lipit ca o napolitană, de cerul gurii mele,
uscat ca o aspirină. A coborât încet,

expunând grilajul corzilor mele vocale,
aripile pliate în abdomenul meu,
Zvâcnetul oribil al sângelui meu de insectă.

Luminat din interior, am rămas singur
(întunecat pentru mine), dar putea vedea din afară
strălucirea altora care au înghițit stele.

50

Căsătoria din mijlocul iernii

După febra toamnei și copacii ei vii,
infectate cu o culoarea ca și cum lumina ar fi murit,
ne-am stabilit la gri: câmpurile din spatele voalului,

gardurile vii în ceața hârtiei de calc,
soarele s-a diminuat până la o lună de după-amiază
iar lumina zilei s-a degradat devenind monocromă

de vremea puritană. Această răceală ce vindecă
ne împiedică să simțim cu ușurință.
Acum este timpul cel mai rău pentru solstițiu,

cel mai acut unghi al celei mai scurte zile,
un timp pentru a condamna frivolitatea frunzelor
știind cum copacii ridică Delte spre cer

fără a produce nimic. Un timp pentru destindere
fără a ști, în gol, în vacuitate
Acesta este anotimpul care m-a căsătorit.

51

Mușcătură de câine urmată de nebunie
(TITLUL ZIARULUI WESTERN, MARTIE 1928)

Câinele a făcut-o și asta e clar.
Luther a fost un sunet înainte de a fi mușcat
și tot nu credem că magistratul

care a găsit nenorocita de corcitură nevinovată
a mâniei unchiului Luther.
Trebuie să fi fost hidrofobie.

(deși înregistrările nu arată și câinele a fost omorât).
Era furios când l-am chemat pe polițist,
rupea mobilierul și delira

cu furie despre un Cerberus
care l-a mușcat când a încercat să treacă
prin pesteri interlope să se întoarcă la noi,

pentru că era Persefona lui Rhondda.
Câinele mușca, urla, ar garanta
întoarcerea sa la infern, nemurirea lui.

Până la urmă, amândoi unchiul și corcitura au murit.
Dar mereu ne-am amintit ce a spus Luther
despre haos și Hades. Acum traversăm drumul

pentru a evita toți câinii de pază-o teama de familie.
Dacă nu era câinele, atunci a fost Luther.
și Cerberus cu respirația acră care este întotdeauna prea aproape.

52

Focul de tabără

Rareori știm cât de norocoși suntem.
Capul unui dragon inhalează aerul întunecat
și vorbele se transformă în mirare – cum stelele sunt aproape,
cum viața arde oasele celor care sunt departe
în timp pentru a îmbina mai parfumat și carbonat
decât focul dinaintea noastră.

Dragonul urlă încontinuu,
scuipând afară de cireșe ace și lămâie verde,
pentru că vorbele lui ne orbesc – vorbește de frumusețea
care l-a legat bine de calmul ei teribil
și l-a adus, grotesc, la genunchii lui recunoscători,
un monstru pentru totdeauna. O simțim luându-și scopul
din umbre și liniște cum vedem copacii
apropiidu-se cu zilele noastre de moarte în brațele lor.

53

Primăvară

Până când ne-am întors strada a fost făcută
de o adunătură de grauri, toți beți
și foarte abuzivi. M-am dus în jurul blocului
de trei ori pentru a îi evita. Motanul local

se plimba dezlănțuit. Copacii de la secție
își creașteau frunzele ca insectele din nou,
o recoltă de lăcuste pe care toată lumea o dorea
la camerele cu unt. Jurnalele noastre

dădeau speranța că febra de primăvară și rănile sale
se vor termina în curând. Nu este nevoie să întreb de ce
atunci când păsările de alarmă auto au numit dragoste la cer.
Un pește ca un nor de furtună ne-a înghițit luna.

54

Înflorirea buhaiului de baltă

Ascultă înflorirea buhaiului.
Nu-l vei vedea niciodată. Înalte stufuri se leagănă
la fel și el,
curtând invizibilitatea.
Înflorește, buhaiule, înflorește

Vezi, arată până la cer
în simpatie cu stuful agitat de vânt.
Are un corp
Dar camuflajul lui
a făcut această pasăre toate alibiurile.

Această discreție i-a salvat viața
până acum. El se balansează în tăcere, dar el va muri
singur. Înflorirea lui
este singura lui speranță – strigătul
ar putea aduce o parte din puicuțe, o soție.

A înflori sau nu? O alarmă de mașină
nu riscă nimic când își cheamă colega.
Dar într-o mlaștină
trebuie să fii găsit, sau nu te împrechezi
Deci, risca, buhaiule. Înflorește, buhaiule, înflorește!

55

Căutând Celții

Ducesa din Mecklenburg își îndreaptă spatele,
supraveghindu-și colegii entuziești,
cufundându-se cu toții în ploaia înceată din Salzkammergut.
Ea își schimba târnăcopul pentru
instrumentul ascuțit preferat,
se uită la vârful Hallstatt
apoi, odihnită, abordează din nou mormântul.

E aproape. Îl poate mirosi. Cu mâinile tremurânde,
ea sortează spărturile de os și cioburile de ceramică,
le pune deoparte împreună cu monedele celtice.
Ea cade în genunchi, uitându-și echipa,
se cațără, apoi scoate un strigăt triumfător
când îi atinge pieptul, carnea sa barbara.

56

Parcul de duminică

Lumea se oferă în dragoste:
Un parc într-o duminică cu o trupă simplă,
oom-pah-pah sub cireș.
Ce ar putea fi mai obișnuit?

Dar timpul a împărțit muzica așa:
Pentru a deschide, o minge ușoară a fost aruncată,
prins cu o aruncare a fustei, un râset,
doi copii (înrudiți) care aleargă în jur
urmăriți de un câine care nu poate primi suficient
orașul miroase din sunetul moale
care începe să repete – mingea este aruncată,
până când, de această dată, fată aleargă pe cont propriu,
urmată de câinele cu limbă atârnândă.

Apoi repriza: minge într-un arc,
acum nu stângace, dar în mișcare liberă
de la o mână la alta, câinele, apoi trei
tineri (trebuie să fie o familie)
urmărită de muzică; soarele întră,
lumea merge plat, câinele ia o pauză,
dar copiii se întorc, fiecare repetând
cu variații și, în urma lor,
o mierlă sărind în crescendo și mingea
arc în acest moment și lăsandu-i pe toți,
copilul urmărind celelalte două,
câine chefnit, bucuros că a prins mingea
în umbra cireșului ca o dantelă
unde bastonul a bătut eternitatea
pentru un moment înainte să ne întoarcem acasă pentru ceai.

57

Vedere dintr-o linie oceanică

Desigur, poetul Juan Ramón Jiménez
a văzut sirenele scufundându-se în mările de mercur
de pe coasta Americii. O boală

de literal a însemnat că ochii lui
se puteau concentra pe metaforă. Lamantini
erau sirene. Furiile

au venit mai târziu. Odată ce aceste figuri sunt în cadru
ești terminat. Așa cum lucrurile par, nu mai e ca acasă.
Sirenele nu s-au oprit niciodată cântând pentru el.

Gwyneth Lewis

Interviu de Gabriela Munteanu

Gabriela Munteanu:Do the Internet and social media contribute to the well-being of poetry?

Gwyneth Lewis: They are certainly changing the nature of poetry being written and how it's disseminated. With the shrinking attention span that the internet is fostering, poetry that's very difficult has less appeal, though there's still a place for it in the spectrum of work available. The internet has been good for the democratisation of publishing, allowing writers to work their way around traditional publishers, which is no bad thing. I'm an optimist, I think, though with caution.

Gabriela Munteanu: How important is accessibility of meaning? Should one have to work hard to "solve" the poem?

Gwyneth Lewis: I don't believe that a poem has a 'solution.' It means what the reader finds in partnership with it – that's not to say it can mean anything you like, it can't. A poet would be foolish to make the first few readings of a poem too arduous an experience for a reader. But I think that poems continue to give new meanings, even if you've been reading them for a lifetime. And we still have to read

Gabriela Munteanu: Internetul și social-media contribuie la bunăstarea poeziei?

Gwyneth Lewis: Cu siguranță schimbă natura poeziei scrise și cum este ea răspândită. Cu reducerea perioadei de atenție pe care o posedă Internetl, poezia care este foarte dificilă este dorită mai puțin, deși există încă un loc pentru ea în spectrul de lucru disponibil. Internetul a fost bun pentru democratizarea de publicare, permițând scriitorilor să-și găsească calea în jurul editurii tradiționale, care nu este un lucru rău. Sunt o optimistă, cred, deși cu precauție.

Gabriela Munteanu:Cât de importantă este accesibilitatea înțelesului? Ar trebuie să lucrăm din greu pentru a „rezolva" poezia?

Gwyneth Lewis: Nu cred că un poem are o „soluție". Aceasta înseamnă ceea ce cititorul găsește în parteneriat cu aceata – asta nu înseamnă că spun că poate însemna ceva ce vă place, nu poate. Poetul ar face o prostie dacă ra face primele citiri ale uui poem prea dificil o experiență pentru un cititor. Dar cred că poemele continuă să dea noi sensuri, chiar dacă le-ați citit pentru o viață. Și tot trebuie să citim poezia

poetry of the past.

Gabriela Munteanu: What is your writing process like?

Gwyneth Lewis:Painful and then joyful, in that order, if it's going well.

Gabriela Munteanu: What advice do you have for young writers? What are common traps for aspiring writers?

Gwyneth Lewis: Be brave and do what only you can do. Don't let other people put you off writing. Take time to teach yourself the tradition. But mainly, just do it and don't worry about being successful, whatever that is.

Gabriela Munteanu: If you could tell your younger writing self anything, what would it be?

Gwyneth Lewis: Exactly the same as the answer to 4. And also: worry less, write more.

Gabriela Munteanu:What one thing would you give up to become a better writer?

Gwyneth Lewis:A private income. Time is the big luxury for a poet, and

trecutului.

Gabriela Munteanu: Cum este procesul de scriere?

Gwyneth Lewis: Dureros și apoi plin de bucurie, în această ordine, dacă merge bine.

Gabriela Munteanu:Ce sfaturi aveți pentru tinerii scriitori? Care sunt capcanele comune pentru scriitori aspiranți?

Gwyneth Lewis: Fii curajos și fă ce poți face numai tu. Nu lăsa alți oameni să te îndepărteze de scris. Ia-ți timp pentru a-ți învăța tradiția. Dar, mai ales, fă-o și nu-ți face griji pentru a fi de succes, indiferent de ce este.

Gabriela Munteanu: Dacă v-ați putea transmite un mesaj în timp, ca tânără scriitoare, care ar fi acela?

Gwyneth Lewis:Exact la fel ca răspunsul numărul 4. Și deasemenea, fă-ți griji mai puține și scrie mai mult.

Gabriela Munteanu: Care este un lucru la care să renunțați pentru a deveni un scriitor mai bun?

Gwyneth Lewis: Un venit privat. Timpul este un lux mare pentru un

the focus to make the most of it. Don't drink too much, it gets in the way.

poet, iar țelul este acela de a profita la maximum de acest lucru. Nu beți prea mult, este un obstacol.

Gabriela Munteanu: Who are some of your favorite authors/poets?

Gabriela Munteanu: Cine sunt câțiva dintre autorii / poeții dumneavoastră preferați?

Gwyneth Lewis: John Milton, William Blake, Marian Moore, George Herbert, WH Auden. Constantin Cavafy, Adam Zagajewski, Les Murray (who's just died), Wislava Szymborska.

Gwyneth Lewis: John Milton, William Blake, Marian Moore, George Herbert, WH Auden. Constantin Cavafy, Adam Zagajewski, Les Murray (care tocmai a murit), Wislava Szymborska.

Gabriela Munteanu:What role should a title play for a poem? For beginning writers, what's important to consider when titling a poem?

Gabriela Munteanu: Ce rol ar trebui să joace un titlu pentru o poezie? Pentru scriitorii începători, ce este important să fie luat în considerare când se dă titlul unei poezii?

Gwyneth Lewis: Do what you like. You're the one who knows best. The title can have nothing to do with the poem, though it is wise to think of something memorable.

Gwyneth Lewis: Fă ce îți place. Tu ești cel care știe cel mai bine. Titlul nu are nimic de-a face cu poezia, deși este înțelept să ne gândim la ceva memorabil.

Gabriela Munteanu: How do your poems develop? Please guide us through the stages of a poem.

Gabriela Munteanu: Cum se dezvoltă poemele dumneavoastră? Vă rugăm să ne călăuziți prin etapele unei poezii.

Gwyneth Lewis: Each poem's difficult. I sometimes have ideas I've been working on for decades, and I research the poem. Others come more quickly. I try to stay flexible and not fall into one

Gwyneth Lewis: Fiecare poezie e dificilă. Am uneori idei la care am lucrat de zeci de ani, și eercetez poezia. Altele vin mai repede. Încerc să rămân flexibilă și să nu cad într-un mod de

way of working, so that I keep myself open to new things.

lucru, așa că mă mențin deschisă la lucruri noi.

Gabriela Munteanu: Pen and Paper, computer, notebooks... how do you write?

Gabriela Munteanu: Stilou și hârtie, calculator, notebook-uri... cu m scrieți?

Gwyneth Lewis: Fountain pen, though anything will do. I revise on paper and print multiple drafts out on the computer. There's nothing better than a printed poem with your name underneath it – if it's a good poem, that is!

Gwyneth Lewis: Fountain pen, deși orice merge bine. Revizuiesc pe hârtie și tipăresc mai multe schițe pe computer. Nu este nimic mai bun decât o poezie tipărită cu numele tău sub ea – dacă e o poezie bună, cam asta este!